

Vraag nr. 54
van 12 januari 2005
van de heer HERMAN LAUWERS

Ruimtelijke Structuur – "Bebouwd perifeer landschap"

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden een aantal gebieden geselecteerd als "bebouwd perifeer landschap".

Het is een specifieke omschrijving van het buitengebied, gelegen aan de rand van het stedelijke gebied.

1. Waarin verschilt deze omschrijving van de rest van het buitengebied ?
2. Welke impact heeft deze classificatie op het vlak van ruimtelijk beleid ?

Wat zijn de specifieke ontwikkelingsperspectieven van zo'n gebied ?

Wat is de betekenis ervan voor de gemeentelijke structuurplannen ?

Antwoord

1. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt gesteld dat het buitengebied zowel verstedelijkte delen aan de rand van de stedelijke gebieden (zoals de bebouwde perifere landschappen) kan bevatten als gebieden met een uitgesproken graad van openheid en landelijkheid.

Voor de natuurlijke en agrarische structuur van het buitengebied gelden overal dezelfde ontwikkelingsperspectieven. Voor de natuurlijke structuur geldt: de ontwikkeling van beken in relatie met de omgevende vallei, een ruimtelijk-ecologische basiskwaliteit voor de ecologische infrastructuur, het herwaarder van de bestaande bossen en gebiedsspecifieke ontwikkelingsperspectieven voor de kust, het Schelde-estuarium en de Maasvallei. Voor de agrarische structuur wordt gestreefd naar: de erkenning en de ondersteuning van de agrarische macrostructuur (grondloze veehouderij, intensieve grondgebonden tuinbouw, gemengde landbouw, tuinbouw

onder plastic of glas) en agrarische bedrijvzones voor een leefbare agrarische structuur.

Enkel bij de ontwikkelingsperspectieven voor de nederzettingsstructuur in het buitengebied wordt een onderscheid gemaakt tussen de kernen, het bebouwd perifeer landschap, de linten en de verspreide bebouwing. Van linten en verspreide bebouwing is geen verdere groei gewenst. Bijkomende ontwikkelingen van wonen en werken worden geconcentreerd in de kernen van het buitengebied.

Voor de enkele bebouwde perifere landschappen worden volgende ontwikkelingsperspectieven geformuleerd:

- bundelen van ontwikkelingen in die plaatsen waar een functionele en morfologische verdichting bestaat of wenselijk is, bijvoorbeeld stationsomgeving, historische dorpskern, ...
- verbeteren van interne samenhang tussen fragmenten en geven van eigen identiteit aan de fragmenten;
- vrijwaren van onbebouwd karakter van fragmenten in bebouwd perifeer landschap door het toekennen van duidelijke rol voor elk gebied (park, natuur, bos, landbouw, recreatie, ...);
- uitzuiveren en differentiëren van het wegennet om samenhang in het gebied en tussen de fragmenten te vergroten;
- creëren van mogelijkheden voor meer intensieve vormen van landbouw.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt bovendien duidelijk aangegeven welke gebieden worden geselecteerd als bebouwd perifeer landschap:

- het gebied ten noord-oosten van Antwerpen (Brasschaat, Schoten, Kapellen, Schilde, ...);
- het gebied ten oosten van Mechelen (Bonheiden, Keerbergen);

- het gebied ten zuiden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Sint-Genesius-Rode, Overijse en Hoeilaart).
2. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt gestipuleerd dat de bebouwde perifere landschappen van Vlaams niveau worden afgebakend in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Tot op heden zijn er evenwel geen gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt voor deze gebieden (omdat andere ruimtelijke uitvoeringsplannen op Vlaams niveau meer prioritair waren). Als basis voor deze plannen hebben we ook afgewacht welke elementen vanuit de gemeenten als kwaliteiten en knelpunten van de bebouwde perifere landschappen naar voren worden gebracht. Deze informatie wordt heden verwerkt in de verschillende gemeentelijke structuurplannen. Bovendien zijn een groot deel van de bebouwde perifere landschappen, in het bijzonder de woonparken, vaak via gemeentelijke BPA's (*bijzonder plan van aanleg – red.*) en goedgekeurde verkavelingen geregeld. Rekening houdend met deze gegevens, moeten we op Vlaams niveau onderzoeken voor welke bebouwde perifere landschappen zich op Vlaams niveau nog prioritaire acties nodig zijn.

Bij de opmaak van gemeentelijke structuurplannen, nieuwe BPA's of BPA's in herziening adviseert mijn administratie in elk geval dat de gemeente planinitiatieven kan nemen voor (delen van) het bebouwd perifeer landschap zolang deze beantwoorden aan de ontwikkelingsperspectieven uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (zie boven). Algemeen gesteld komt het erop neer dat een verdichting van de woonparken (bijvoorbeeld door een toename van het aantal wooneenheden per perceel) niet gewenst is. Bijkomende ontwikkelingen moeten zoveel mogelijk worden geconcentreerd in bestaande kernen of concentraties. Bestaande open ruimten moeten bovendien zoveel mogelijk gevrijwaard blijven.